

GEZAARD IN DOORNEN

GEZAAID IN DOORNEN

Verhandeling met
MASTER TEACHER
uit
DE TERUGKEER VAN DE KETTER

*Een boos en overspelig geslacht
verlangt een teken,
maar het zal geen teken ontvangen
dan het teken van Jona, de profeet.
Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten
in de buik van het zeemonster was,
zo zal de Zoon des mensen
in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten.
De mannen van Nineve zullen in het oordeel opstaan
met dit geslacht en het veroordelen;
want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona
en zie, meer dan Jona is hier.*

We gaan zodadelijk kijken naar het ongeloofelijke idee van de werkelijkheid van de verrijzenis, nu je in je waarheid komt, omdat je werkelijkheid voor het eerst geleefd wordt in je volwassenwording, nu je in je nieuwe bewustzijnstoestand komt.

Als je er werkelijk over nadenkt, wat is het belang van de verrijzenis, of de ogenschijnlijke verrijzenis, het overwinnen van de dood, of de timmerman in Nazareth tweeduizend jaar geleden, wat kan het mogelijksterwijs met jou te maken hebben? Maar in werkelijkheid, als het uiteindelijk niets met jou te maken heeft, dan heeft het nergens iets mee te maken. Was het van historisch belang dat een man openbaringen van bepaalde kwaliteiten in ideeën van wonderen had, die vervolgens resulteerden in het idee dat hij een verlosser was, of een vergevorderde profeet – daar was niets nieuws aan. Niets.

Het idee van de kruisiging was zeker niet nieuw. Dat was destijds één van de gebruikelijke methoden van executie. Ja toch? Voorafgaand daaraan was de weg naar Jeruzalem bezaaid met meer dan achthonderd mensen die aan het kruis waren gehangen. Historisch betekende het blijkbaar niets; gedurende geruime tijd werd het nauwelijks vermeld in wat de beschaafde wereld werd genoemd. Maar je herinneringspatronen, terwijl je hier vanavond zit, vertegenwoordigen al het herinneren dat plaatsvond in het drama dat werd uitgevoerd in de ongeloofelijke allegorie van jezelf, waarin je door een proces van beperking

heenging en aankwam bij een proces van de herinnering van het begin van waar je vandaan kwam, en dat is wat er op de ochtend van paaszondag wordt uitgespeeld.

Heeft het met jou te maken? Het heeft rechtstreeks met jou te maken. Het zou interessant zijn om ooit eens over lagen van bewustzijn in het paasverhaal te praten, zoals het esoterisch gepresenteerd wordt; het idee dat de kruisiging en de verrijzenis in jouw microkosmos plaatsvinden, of in je lichaam. Dit zijn allemaal hogere waarheden. Er is niets wat heeft plaatsgevonden, in wat we het gebied van tijd en ruimte noemen, dat niet rechtstreeks met jou te maken heeft zoals je op dit moment bent, zoals je over jezelf denkt. En het heeft, in feite, niets te maken met wat dan ook, behalve dat het rechtstreeks relevant is voor je bewustzijnstoestand in pogingen het gevoel van 'zijn' te identificeren waarin je je op dit moment bevindt. De werkelijke waarde van alles wat ooit heeft plaatsgevonden, historisch, in wat als geschiedenis gedefinieerd wordt, of als oorzaak en gevolg, of als relaties in afgebrokenheid, heeft uiteindelijk alleen nu met jou te maken, op dit moment, met betrekking tot hoe het opnieuw gekend wordt in je individuele systeem van identiteit.

Was jij het dus die voor Pontius Pilatus gebracht werd en die ter dood werd veroordeeld, die aan het kruis werd gehangen? Natuurlijk. Was jij het dus die in de straten het voorwerp van spot was in de tijd van de kruisiging? Natuurlijk. Was jij het die de wacht hield en die de dobbelstenen gooidde voor het linnen doek? Natuurlijk. Was jij het die in slaap viel in de tuin van Getsemane, in de tijd van de beproeving van de passie

van het bewustzijn van de mens waarin hij zijn beperking te boven kwam, en waarin hij door het stervensproces ging, zodat de herkenning van de eeuwigheid van het bewustzijn in het universum zich kon openbaren? Natuurlijk was jij het die dat voelde.

De identiteit Jezus, die als auteur van *Een Cursus in Wonderen* wordt gebruikt, spreekt heel openhartig over zijn identiteit als jou op dit moment; de relatie van het bewustzijn van de mens met betrekking tot Jezus. Natuurlijk. Zeggen we dus dat de verlossing of de Eenwording of de verlichting, in de manifestatie van het kwaad dat evident is op dit bewustzijnsniveau, alleen door jou individueel ontdekt of onthuld kan worden in je ontwaken tot de waarheid over jezelf? Het antwoord is ja. Het zal op geen enkele andere manier tot stand gebracht kunnen worden.

De richtlijn voor jou, door alle ontwaakte identificaties, is slechts dit: “Volg me. Je zult doen zoals ik gedaan heb.” Het kan niets anders zijn. De aarzeling van jouw kant, zoals je geïdentificeerd bent in je beperkte bewustzijnstoestand, om het idee van eeuwigheid volledig na te streven, is moeilijk omdat het uiteindelijk de absolute erkenning is van je onwerkelijkheid zoals je jezelf in heel de tijd en ruimte hebt gedefinieerd. We komen in een ogenblik terug.

Terwijl ik hier met je zit, heb ik een volmaakte herinnering van wat er plaatsvindt in het stervensproces, of wat er gebeurt wanneer je doodgaat. Ik kan je zeer uitvoerige details geven met betrekking tot de analyse van de gevoelens die

plaatsvinden in het proces van doodgaan en ontwaken. De ongelofelijke plotselinge realisatie dat er geen terugweg is op het moment dat je door de ingangspoort gaat. De plotselinge vastbeslotenheid om er op dat punt volledig doorheen te gaan en vast te houden aan de identificatie ervan, in het totaal achterlaten van het proces. De vrede van God die alle verstand te boven gaat, de beproeving is voorbij en je komt in de waarheid van de herkenning dat je nog steeds hier bent, dat je nog steeds levend bent. De glorie van het licht dat je aanschouwt en de waarheid die in je tot stand komt.

Zijn dit dingen waar je over gelezen hebt, of waar je over gehoord hebt, of waarin je een kwaliteit of neiging had tot acceptatie of ontkenning? Natuurlijk niet. Ik ben hier om aan je te verkondigen dat het proces van ontwaken dat je ondergaat, de verrijzenis, de eenwording, totaal in jou plaatsvindt, in de transfiguratie van de cellulaire constructie die je op dit moment in tijd en ruimte als lichaam identificeert en niet als een andere vorm. Punt uit.

Er is niet zoiets als een halve waarheid. Er is niet zoiets als een gedeeltelijke eenwording, als een gedeeltelijke toestand van vergeven, een gedeeltelijke toestand van schuldeloosheid, een gedeeltelijke toestand van onschuld, een gedeeltelijke toestand van verdedigingsloosheid, een gedeeltelijk idee van verlatenheid. Het hele dilemma dat je ooit ervaren hebt in identificatie van zelfheid, is altijd het idee geweest dat er verschillende vormen van waarheid of eenheid of liefde of werkelijkheid zijn.

Die zijn er niet. Licht is licht en duisternis is duisternis. De transformatie van je bewustzijn is een enkelvoudig gebeurtenis dat in jou moet plaatsvinden, individueel, in je herkenning van jezelf op dit moment en dat kan op geen andere manier.

Alle leer die onderwezen is, en wat werd uitgedrukt aan de mens in zijn corruptie, was slechts om je te leiden naar de verwerkelijking dat je, zoals je nu op dit moment bent samengesteld in bewustzijn, letterlijk alles bent wat er is in dat opzicht van zijn, dat kan ik je verzekeren. Als je er op dit moment voor kiest om mij in je beperkte toestand van slaperigheid of dood te identificeren als wijze broeder, dan kun je dat zeker doen, maar als je me kwaliteiten toekent waarin je dan je eigen dualiteit kunt identificeren, dan zul je in zonde zijn, dan zul je in de dood zijn, dan zul je in beperkte identiteit zijn. Oké? De absolute waarheid, uiteindelijk, dat alle opvattingen ongeldig zijn is het hoogste opzicht dat ik kan proberen aan je over te brengen, hoewel het duidelijk niet begrijpelijk is. Wat we daadwerkelijk zeggen, is niet alleen dat alles wat je om je heen ziet onwerkelijk is, maar dat je idee erover op het hoogste niveau ook onwerkelijk is. Je bent uiteindelijk, op het hoogste niveau, niet eens een opvatting over jezelf. Je bent simpelweg een toestand van zijn. In waarheid en eendracht en liefde en zaligheid en geluk en vreugde.

Is het bij je opgekomen, terwijl ik hier zit als je oudere en deze dingen tegen je zeg, waarom je je niet simpelweg omdraait en in de armen van de waarheid rent? Is het bij je opgekomen dat als wat we onderwijzen, of als wat Jezus in *Een*

Cursus in Wonderen uitdrukt, waar is, dat jij het je simpelweg niet wilt herinneren? Jij, individueel, niet de samenstellingen buiten je van je gedeeltelijk bewustzijn. Ze hebben geen enkele betrekking op de waarheid, ware het niet dat jij ze geïdentificeerd hebt. Jij alleen. Jij bent de enige die dat doet. Vereist dat dan een vorm van moed, van vastbeslotenheid, van volledig streven en toewijding? Misschien. Zolang je niet probeert te meten in welke mate je toegewijd bent.

Ik kan je in absolute waarheid zeggen dat het idee van vervolging absurd is, het is krankzinnig; als er een God is, dan is er geen mogelijkheid dat je vervolgd kunt worden. Gisteravond hoorde ik iemand op TV zeggen dat God een soort pijn toebrengt, zodat je het op één of andere manier kunt overwinnen en tot een soort herkenning komt. Dat is een raar soort god. Dat bevat geen waarheid. Dat Hij op één of andere manier toestaat dat een kwaadaardige kracht tegen Hem standhoudt, door welke sluwe methoden dit dan wordt toegestaan in het vreemde idee dat het beperkte bewustzijn over de waarheid heeft. Dat bevat geen waarheid, het kan geen waarheid bevatten. Zoals we al vaak voorheen hebben gezegd: het enige wat ooit kwaadaardig kan zijn, of wat je pijn of ziekte of leed kan schenken, dat ben je zelf. Dat ben je zelf in strijd met je Schepper, wat moeilijker is.

Was jij het dus die vervolgd en verlaten werd? Gedood? En die verrezen en geboren is? En die het bewustzijn opnieuw op een gelimiteerde manier samenstelde met een volledige kennis van de dood? Natuurlijk was jij het. En dat is het proces waar je nu doorheen gaat.

Jezus zegt in *Een Cursus in Wonderen*, en ik zal dat niet citeren: ik gaf je een nogal levendige demonstratie van het idee dat er geen dood is. En de instroming van de energie op dat tijdstip, tijd en ruimte, wat werkelijk slechts een paar dagen geleden was, is in werkelijkheid sindsdien altijd bij je gebleven. Het kwam in het formuleren van Pinksteren en ligt nu besloten in je genetische herinnering. Zoals je hier op dit moment bent, is het onmogelijk je niet de gebeurtenis van tweeduizend jaar geleden te herinneren, omdat je slechts samengesteld bent in herinnering. Dat is letterlijk alles wat je bent. Je voorvaderen herinnerden zich jou en formuleerden jou, en ze maakten je een afbeelding van henzelf in beperking, en zo is het altijd geweest sinds de afscheiding plaatsvond. Je bent de droom van Adam. Je bent je eigen droom. De gevolgen die buiten je lijken te zijn, werden door jou samengesteld.

“Zeg je dus tegen me dat de mens Jezus – oké? - binnen zijn gelimiteerde raamwerk van bewustzijn de kruisiging en verrijzenis heeft bedacht? Natuurlijk deed hij dat. Is dat een beetje moeilijk voor je? Hij zegt in *Een Cursus in Wonderen*, “Ik was niet werkelijk. Zoals ik geïdentificeerd werd en zoals ik mezelf identificeerde, was ik niet werkelijk.”

Er is een beweging op gang met betrekking tot verzoening; dat God op de één of andere manier naar beneden kwam of neerdaalde in de mens, en dat Jezus heel goed wist dat hij de wet aan het vervullen was. Zeker. Onthoud dat de mens God wordt in de herinnering van zijn Godheid. En terwijl hij mens is, is hij dat helemaal, en niemand behalve jij, individueel, kan door de poort van de dood gaan en de identificatie ervan

handhaven, en de dood is niet jouw idee van de dood, zoals je het aan je onttrekt en observeert in een beperkt bewustzijn. De dood is letterlijk het proces van je vernietiging zoals je jezelf hebt samengesteld. Dat is wat opnieuw geboren worden is: sterven om opnieuw geboren te worden.

Dus wat vieren we in de paastijd? We vieren het overwinnen van de dood, of de herkenning dat de specie van de geïdentificeerde mens op de planeet aarde in feite een god is. “Weet u niet dat u een tempel van God bent?” “Je zult grotere werken doen dan deze.” Waar wacht je op? De vastbeslotenheid van de identificatie in beperking om aan zelfheid vast te houden en *letterlijk* moord en gierigheid en haat en woede te construeren, heeft helemaal niets met jou te maken, broeder. Je hebt een enkele opdracht hier, en dat is om tot je eigen individuele Verzoening te komen, en het is niets anders. Dit is je enige functie in bewustzijn. En dat is wat je te weten komt.

Zijn wonderen mogelijk? Is het mogelijk dat de verrijzenis werkelijk is en dat hij terugkwam in een lichaam? Natuurlijk. Dat kun je op zijn minst. Als het in feite jouw illusie is, en ik verzeker je dat het zo is, en het is jouw droom, waarom kun je het dan niet veranderen? Geef je de voorkeur aan het idee dat er iets buiten je is dat je kan aanvallen en dat ziekte, dood en pijn kan veroorzaken? Is het niet makkelijker voor je, broeder, om tenminste intellectueel tot het idee te komen dat je dit alles veroorzaakt hebt? Van daaruit ga je verder. Dan zal het transformatief in je tot stand komen; je zult de waarheid kunnen zien, nietwaar? Natuurlijk.

De energieën die je nu in dit transformatieve proces voelt, zijn heel werkelijk en ze zijn heel zuiver. En ze vinden *daadwerkelijk* plaats in jou. Het is jouw verrijzenis, nietwaar? Wat zegt Jezus in *Een Cursus in Wonderen*? “Ik ben van gedachten veranderd. En als er één van gedachten verandert, dan is alles van gedachten veranderd.” Er is niet zoiets als afgescheidenheid. Je kunt niet afgescheiden van God zijn. Je bent een uitbreiding van Hem in de waarheid, letterlijk. Het idee dat je afgescheiden kunt zijn, of dat je jezelf hebt gemaakt, en dat je buiten jezelf visioenen of verschijningen of ideeën kunt vormen die vervolgens met jou sterven, is simpelweg een teken van je versplinterde denken. Het heeft absoluut geen werkelijkheid. De wereld is letterlijk niet werkelijk, en ze was hier helemaal niet totdat jij je haar herinnerde. En ze zal hier niet zijn, wanneer je ontdekt dat ze onwaar is door de ontdekking van wie je werkelijk bent.

Onderwijs dat, broeder, dat is de waarheid. Heb ik je dus een opdracht, of een verantwoordelijkheid, gegeven? Natuurlijk, zo hoog mogelijk, tot de herkenning van jezelf in de expansie van je liefde, om te overwinnen, zodat de wereld verlost kan worden. Er *is* maar één Zoon van God. Er is maar één bewustzijnstoestand, die kenbaar wordt door de uitbreiding van de eenheid van het universum, en dat is de toestand van je bestaan in je bewustzijn. Er is niets anders dan dat.

Stierf je dus aan het kruis en was je in feite drie dagen in de tombe en ben je opnieuw verrezen? Natuurlijk. Zal ik een vergelijking maken in je lichaam wat er gedurende dat proces

instinctief plaatsvindt, zodat ik je meer in dit moment kan brengen in plaats van je historisch in de identificatie ervan te laten blijven? Wat is het verschil? Je bent hoe dan ook een en al herinnering. Dit is het tijdstip waarop je het doet. Dit is het tijdstip van de herinnering, wanneer de oeroude melodie voor je speelt. Dit is het tijdstip waarop de ongelofelijke vreugde van de herkenning van je eeuwigheid bij je te binnen schoot. En je zult op dat moment niet langer enige aandacht schenken aan iets wat op de aarde gebeurt. Je zult je er simpelweg niet mee inlaten; je zult de onwerkelijkheid ervan inzien.

Het is een gebeurtenis van het allerhoogste belang dat in de Hemel wordt toegejuicht, terwijl elk van jullie individueel in die waarheid komt. We zijn in afwachting van je thuiskomst. Op jou na is iedereen thuis. Alleen jij blijft dralen. Alle dingen die je buiten je hebt samengesteld in je projecties om deze valse identiteit in stand te houden, Lucifer, zijn niet waar. Er is maar één Zoon van God en dat ben jij, verloren zoon. Waar wacht je op? Wacht je op iets, iets buiten je dat in je geheugenbanken ligt en dat je op een of andere manier de weg zal wijzen? Dat kunnen ze, dat kunnen ze. Het zijn slechts je gedachten, je beperkte gedachten in het bewustzijn. Je hebt inderdaad geschapen, maar je hebt onwaar geschapen omdat je onwaar bent naar jezelf toe.

We onderwijzen een cursus in het kennen van jezelf, broeder. Vindt dat plaats door een element van vergeving? Natuurlijk. Het is onmogelijk voor je om onrechtvaardig behandeld te worden. Er is niet zoiets als uitwisseling. Je kunt

letterlijk niets hebben. Je kunt slechts zijn en je kunt slechts de waarheid zijn.

De iconen en de symbolen en de verhalen, de parabels, beroeren allemaal je diepe herinneringen in je karmareacties. Je wilt dit stimuleren, of niet? Je wilt in een focus komen zodat overal waar je kijkt – oké? – je die identiteit van vereniging samen ziet komen, dat de enkelvoudigheid in je patronen van de waarheid past. En dat is wat er gebeurt. Dat is inderdaad wat het spirituele pad is. Maar het is aan jou.

Hij is inderdaad verrezen. Hij *is* verrezen. En Hij zegt in *Een Cursus in Wonderen* dat de aarde hier werkelijk niet is. Ze was hersteld op het moment dat het schisma plaatsvond. En je hebt daadwerkelijk, in waarheid, je thuis nooit verlaten. Geen wonder dat je de eerste tekenen ervaart dat je hier om de een of andere reden niet thuishoort en dat je niet hier bent. Je bent hier niet! Dat is goed om te weten. Hij is inderdaad verrezen. *Jij* bent inderdaad verrezen. Wanneer je in (karma) reacties bent, waar je op je pad bent, waar je in je Bethlehem bent, waar je in een tempel bent, waar je onderwijst, waar je in je Getsemane bent, wees waar je bent. Dat is oké. Je bent inderdaad verrezen, broeder.

“Mijn God, waarom hebt u mij verlaten?” Je leeft daar letterlijk elk moment mee.

“Vader, in uw handen leg ik mijn geest.” “Het is volbracht.” Pffft! Het is weg.

Ik onderbreek je droom. Je begint het nu moeilijk te vinden me te lokaliseren. Je begint, in je eigen bewustzijn, door het licht je eigen identiteit vanuit jezelf uit te breiden. Wow! Wat een raar idee dat je jezelf uiteindelijk geen plaats kunt toekennen. Kun je dit voelen? Ik heb absoluut geen idee waar ik ben, want ik ben niet ergens. Het kan er voor je uitzien, terwijl je me projecteert, dat ik hier op een of andere manier op een plek in tijd en ruimte zit en dat je identiteiten in stand zult houden. Ik zit er niet. Ik ben niet hier. Waarom zou ik hier zijn? Jij bent hier ook niet. (lachend) De hoogste waarheid – Jezus praat hier ook over in de *Cursus* – de hoogste waarheid die ik je kan geven is dat wanneer je in waar begrip komt, of in een idee over jezelf, je duidelijk zult zien dat je nergens gelokaliseerd kunt worden. Waar zou je jezelf een plaats toekennen buiten de waarheid? Dat kun je niet. Weet je wat ik werkelijk zeg? Ik ben jou. Het bewustzijn, de gemoedstoestand, Dharma, in het universum – het is allemaal bewustzijn – het heeft één manifestatie van besef, of van Zoon, dat door Hem veroorzaakt is om oorzaak vast te stellen, en dat ben jij, in je bewustzijn. Er is niets anders dan dat.

Het enige verschil dat in dat opzicht duidelijk voor je zou zijn, als een Zoon van God, is dat je jezelf niet gemaakt hebt. Oké? Je bent, in dat opzicht, geen beginpunt, maar al je scheppingen, die je vervolgens koestert door de uitbreiding van je waarheid, zijn in feite jouw zonen. En aangezien er uiteindelijk geen verschil in godheid is, of in vaderheid, ben je inderdaad de Vader. Dat is de cirkel. Verbazingwekkend, nietwaar?

Dus de schepping, die in sommige vormen als een vorm van actie geïdentificeerd kan worden, vermenigvuldigt zich niet omdat ze altijd vol is. Jezus zegt in *Een Cursus in Wonderen*: “Bewustzijn is altijd maximaal.” Je gebruikt het altijd volledig, wat je er ook over mag denken. En dat is goed om te weten. Er zijn geen loze gedachten, dus al deze prachtige gedachten die je over het paasfeest hebt, zijn helend in de wereld. Je veroorzaakt niemand pijn als je in je eigen liefde en waarheid blijft. In dat proces ben je een geweldige heler. Je accepteert het idee van dood niet langer. Je ziet dat je de illusie niet kunt helen in de afscheiding. En door je eigen eenwording, en je komen tot de waarheid, kijk je erdoorheen en het wordt heel gemaakt door je idee over de heelheid ervan. Dat is heel mooi. Dat is precies wat er gebeurde in de verrijzenis.

Je bent verrezen. Je bent inderdaad verrezen. Houd moed. Nu bied je je broeder lelies aan en geen doornen. En terwijl je dat geschenk van dankbaarheid en liefde met hem deelt, zal hij de waarheid van je naar jou toe uitbreiden. In die vergeving word je heel gemaakt.

Een klein idee van totale liefde, dat tot voltooiing wordt gebracht, transformeert de wereld voor altijd en heeft dat al gedaan. Dat is de kracht van je gedachten, Zoon van God. Je kunt haar niet in beperking *gebruiken*, maar alleen in de waarheid van je uitbreiding, omdat het letterlijk je creatieve vermogen is. En je misbruik ervan, en je onvermogen het van je uit te breiden, is wat pijn en dood veroorzaakt. Waar. Je sterft door je pogingen om vast te houden in beperking, om jezelf vast te grijpen en afgescheiden te houden van de waarheid.

Schepping en liefde zijn afhankelijk van stroming. De zee van Galilea is welvarend, ze heeft afvoerkanalen. De Dode Zee is dood; alles vloeit erin en er komt niets uit. Alle mensen op aarde zijn samengesteld als Dode Zeeën. Ze hebben geen afvoerkanalen. Ze hebben geen communicatieprocessen. Ze communiceren alleen met zichzelf en hebben geen werkelijkheid in de waarheid. Want liefde is communicatie. Liefde is herkenning van jezelf in liefde en puurheid.

Dus je hebt aan de verkeerde kant van de boot gevist, nietwaar? Haha, een mooie analogie. Ja. Ja. Een aantal van jullie hadden wat sterke herkenningen en besloten terug te keren naar Galilea en toch maar te vissen. We praten daar niet veel over, Peter? Kom tot je waarheden. Het is allemaal in je en het is allemaal mooi. Je liep die zeven mijlen, hè? Je bent aan je palmzondag voorbijgegaan. Je bent geboren in je lagere gebieden; je komt je waarheid binnen. Je bent voorbijgegaan aan je hart en je centrum van medeleven, en je bent zeer snel opgestegen naar je voorspellingsvermogen. De opstanding van Lazarus is de liefde van de mens voor de mens, het is niet Goddelijk. Je hebt je kruisiging tot stand gebracht, en Golgota in je hoofd, en je verlichting is in je kroon. Terwijl je tot de glorie van je werkelijkheid komt. Verbazingwekkend, nietwaar?

Zalig paasfeest. Dank je, we komen zo terug.

Het idee van de mens die verrezen is uit de dood impliceert altijd het teken van het kruis, of de horizontale mens die – wat? – verticaal geplaatst wordt op zijn verenigingspunt,

wat het punt van mens/goddelijkheid is, en die zich verticaal beweegt om te transcenderen. In het begin werd altijd het Woord gegeven, wat niet de naam van God is, wat in de Joodse traditie 'Jehova' zou zijn, maar het was eerder de klank van het Woord, zoals in Elohim, wat werkelijk een woord is, een intonatie, een weerklank is die de oorzaak is van – wat? – een verticaalheid die plaatsvindt in de doden of de doden die verrijzen.

A Course In Miracles International

PO Box 13, Lake Delton, WI 53940, USA

Voor bestellingen e-mail: mcc@acimi.com

of bel (+) 1-608-253-4622

www.TheMasterTeacher.TV/nl

www.eencursusinwonderen.org ♦ www.eencursusinwonderen.com

